

Význam tisku jako pramene a jako fenoménu spoluvytvářejícího dějinný vývoj je jednoznačně uznáván. Ve vývoji české žurnalistiky je počátečním mezníkem rok 1719, kdy začaly v Praze vycházet první české periodické noviny. Ze skromných začátků se v období národního obrození vyvíjejí noviny s buditelskými, osvícenskými a vzdělavatelskými cíli. Po zavedení ústavnosti v 60. letech 19. století se z nich stávají skutečné politické orgány, které jsou mluvčím již cílevědomé české buržoazie a jejich jazykových, národních a státoprávních nároků. Českou žurnalistiku pak po několika desetiletí představují mladočeské a staročeské listy. Po pádu monarchie se žurnalistika dále diferencuje. S novými politickými stranami vznikají i nové politické noviny, vedle kvantity se mění i kvalita žurnalistiky.